

ՔԵՐԹՈՒԱԾՆԵՐ ՍԱԱԴԻԻՑ

(Շար.)

Ոգիւրբեր սիրտ ունին սիրելու համար ,
Դուր չի գալ նրանց էս ասոր աշխարհ .
Բացի սիրողի նազ նազ աշերից
Ո՛ւմ աչքում արտառնքն արիւն կը դառնար :

Օրին մէկն ասաց ինձ մի կարճատես ,
Ի՞նչ էս ձէն ձգել , կուտւմ ինքդ քեզ .
Ասացի . էսպէս ծուխ ե՛րբ քեզանից ,
Երբ չունին միջուկդ վշտի բով ինձ պէս :

Խելօք գիտէ , որ լացի համար
Էրւած կրծքից զատ տեղ չկայ յարմար .
Թող պատուհանիմ քանի էս կապից
Է՛լ ազատութեան չունիմ ղեկավար :

Որ չհամբերեմ , ձեռիցս ի՞նչ կը դայ ,
Երբ էն մէկից զատ սորտի դեղ չկայ ,
Որ մեղցնէ էլ , խօսք ասողն ո՞վ է ,
Նրանում ինչե՞ր ասես որ չկայ :

Գիտե՞ս , արտառնքն ինչե՞ն է նման .
Միշտ թաւալ եկող սնդկի է նման .
Աշխարհ չծնաւ խօսքի տէր մարդիկ ,
Իսկ թէ ծնաւ էլ , մեր բախտից մնան :

Դէպի եարս եմ չուռ տւել իմ հոգին .
Ատում են . Եարդք տէր է իմ խօսքին :
Ա՛րդ , նստիմ տեղս ու լուռ , համբերատար ,
Հետամուտ լինիմ գործիս անդադար :

Աւա՛ղ , որ հոգիս բերանս է ելած ,
Աւա՛ղ , որ սանձն ձեռիցս է ելած .
Դեռ չի տեսնւած նիհար մարդ ինձ պէս .

(1) Խօսքը ճրագի շուրջը պտոյտ եկող գիշերային Թի-
ճեռի մատին է :

Ես չեմ իմանում ող) եմ թէ մեռած .

Ես մի թիթեռ(1) եմ ընկնող , վեր կացող ,
Էրում ես , էրի՛ր , օձիքըս բա՛ց թող .
Շնորհ թէ զրկանք , ի՛նչ կ'ուզես , արա՛ .
Միայն չո՛ւտ արա , օրէ օր մի՛ թող :

Հոգուս խորքումը պատկերը ունիմ ,
Լեզումըս քաղցրը անունըդ ունիմ .
Թէ հեռանալովդ օրըս դառնացու ,
Շաքրի տեղ անոյշ յիշատակդ ունիմ :

Գաղտնիքներդ ամէն ե՛ս գիտեմ ու ես ,
Հմայքներդ ամէն ե՛ս գիտեմ ու ես .
Դարդիցդ հիւժուեցայ , ինձ օգնող չեղաւ ,
Հարւածներդ ամէն ե՛ս գիտեմ ու ես :

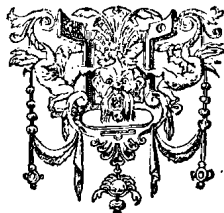
Խելք ունեցողը սրից խոյս կը տայ ,
Ինձ պէս անխելքը սրից դո՛ւ կ'երթայ ,
Քանի որ քեզ մօտ հասնել չի լինում ,
Քանի որ ջանքըս զուր պիտի երթայ ,
Ա՛րդ , նստիմ տեղս ու լուռ , համբերատար ,
Հետամուտ լինիմ գործիս անդադար :

(Շարունակելի)

Թարգմ. Պարսկ.

Դավիթ

ՄԵՍՐՈՊ Վ. ՄԱՔՍՈՒՏԵԱՆՑ

Le Gérant : FRÉDÉRIC MACLER

Imp. D. DOGHAMADJIAN
18, rue des Gobelins, Paris.